

Κάμερες παντού

1. Η ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΕΦΥΓΕ ΤΟ ΦΑΚΕΛΛΩΜΑ ΕΜΕΙΝΕ

Ήταν πραγματικά εντυπωσιακά τα πανηγυρικά εγκαίνια, επίδειξη των μέτρων και εγκαταστάσεων ασφαλείας στο λιμάνι του Πειραιά τη Δευτέρα 21 Ιουνίου 2004, επίδειξη που έγινε μπροστά στους εκπροσώπους των μυστικών υπηρεσιών των «7+1», την Ελληνική Αστυνομία, το Λιμενικό και την αμερικανική εταιρία SAIC που είχε την ευθύνη όλου του έργου.

Ο στόχος ήταν ένας πολίτης στη προβλήτα του Αγίου Διονυσίου που η κάμερα έδειχνε ότι στεκόταν σε αναμονή του πλοίου. Μέσα σε τρία δευτερόλεπτα στη πρώτη οθόνη υπήρχε ολόσωμη φωτογραφία του και στη δεύτερη διακρινόταν καθαρά το πρόσωπό του από απόσταση ενός μέτρου. Μέσα σε πέντε δευτερόλεπτα υπήρχε και ήχος, ο στόχος συνομιλούσε σε κινητό τηλέφωνο. Ύστερα από 17 δευτερόλεπτα υπήρχε στα μικρόφωνα ο διάλογος και στην οθόνη του κομπιούτερ εμφανιζόταν ο αριθμός του κινητού τηλεφώνου του πολίτη - στόχου και ο αριθμός του τηλεφώνου τον οποίο είχε καλέσει.

Η επίδειξη υπήρξε απόλυτα επιτυχημένη τόσο για τη ποιότητα της εικόνας και του ήχου όσο και για τους χρόνους μέσα στους οποίους επιτεύχθηκαν.

Ο στόχος υπήρξε επιλεγμένος τυχαία, διόλου απίθανο καθώς δεν ήταν παρά ένα δείγμα μιας συνολικής κατηγορίας ανθρώπων που φαίνεται ότι στα χρόνια που έρχονται αποτελούν τη μάζα μέσα από την οποία ανασύρονται οι εχθροί της Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Όλοι ύποπτοι. Οι ύποπτοι αποτελούν τη δεξαμενή μέσα από την οποία επιλέγονται και αντλούνται οι υπ' αριθμόν 1 εχθροί της σημερινής κοινωνίας, οι τρομοκράτες. Μέτρα λοιπόν για τη προστασία της δημοκρατίας από τους υπόπτους.

Και το σύστημα καταγραφής των υπόπτων είχε μία πρώτης τάξεως πρόβα τζενεράλε για να λειτουργήσει, την Ολυμπιάδα 2004.

700.000 ύποπτοι, από τους οποίους 64.717 καταγράφηκαν ως ανεπιθύμητα πρόσωπα μέσα από το σύστημα Σένγκεν, καταχωρήθηκαν τα στοιχεία τους στη Γενική Διεύθυνση Ασφάλειας Αθηνών και έτσι εξασφαλίστηκε η απαγόρευση πρόσβασής τους στην Ελλάδα την περίοδο διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων.

1,2 δισ Ευρώ, το προϋπολογισμένο κόστος για τα έξοδα της ασφαλείας των Ολυμπιακών αγώνων και το πανίσχυρο σύστημα επικοινωνιών - ηλεκτρονικό εγκέφαλο C - 41.

1572 αντί των αρχικά προβλεπομένων 1100 ή πιο πριν 293 κάμερες παρακολούθησης τοποθετημένες σε διάφορα σημεία του κέντρου της Αθήνας με πλήρη συστήματα οπτικής και ηχητικής καταγραφής των δραστηριοτήτων που επιτελούνται στους χώρους εμβελείας τους.

Κάμερες ικανές να παρακολουθούν την ιδιωτική και δημόσια ζωή, τα κοινωνικά και πολιτικά δρώμενα του χώρου της πόλης. Με την άδεια της «Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού

Χαρακτήρα» (Αρχή) αλλά και με σύμφωνη γνωμάτευση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Αιτιολογία της άδειας της Αρχής η ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων. Αιτιολογία της γνωμάτευσης του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου η διαχείριση της κυκλοφορίας των οχημάτων. Η αιτιολογία η δεύτερη μάλιστα έχει και μόνιμο χαρακτήρα διότι δημιουργεί άλλοθι προκειμένου να παραμείνουν οι κάμερες και μετά τη λήξη των Ολυμπιακών αγώνων.

2. ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ιούλιος 2004 : Εγκατάσταση συστήματος επικοινωνιών C - 41 και 1572 συνολικά καμερών για Ολυμπιακούς Αγώνες και κυκλοφορία με κόστος **1,2 δισεκατομμύρια ευρώ**.

Επιτράπηκε με την απόφαση **28/2004 ΑΠΔΠΧ** ύστερα από αίτημα της Διεύθυνσης Ασφάλειας Ολυμπιακών Αγώνων (Δ.Α.Ο.Α.) του Υ.Δ.Τ.

Ενώ με ανάλογη γνωμάτευση Εισ.Α.Π. κρίθηκε νόμιμη η λειτουργία τους για τη διαχείριση της κυκλοφορίας.

Αύγουστος 2004 : Νομιμοποίηση του Zepelin αρχικά με απόφαση της ΑΠΔΠΧ και στη συνέχεια με απόφαση του Μον.Πρωτ.Αθ. που απέρριψε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων εναντίον της λειτουργίας του.

4.10.2004 : Λήξη Ολυμπιακών και Παραολυμπιακών Αγώνων.

13.10.2004 : Ομόφωνη απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου Πειραιά να φύγουν οι κάμερες από την πόλη.

5.11.2004 : Ακολουθεί όμοια απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Αθήνας.

Απόφαση **63/21.11.2004** ΑΠΔΠΧ επιτρέπει λειτουργία ως 24.5.2005 293 καμερών CCTV και 49 της Γ.Α.Δ.Α. υπό όρους :

- 1) Χρήση μόνο για διαχείριση της κυκλοφορίας, όχι άλλους σκοπούς.
- 2) Όχι εγκατάσταση σε χώρους συνάθροισης κυρίως πεζών και μικρής κυκλοφορίας οχημάτων.
- 3) Όχι καταγραφή εικόνων σε ιδιωτικούς χώρους.
- 4) Όχι καταγραφή ήχου.
- 5) Όχι καταγραφή διαδηλώσεων, εκδηλώσεων κλπ και γενικά παύση λειτουργίας των καμερών όταν διακόπτεται η κυκλοφορία οχημάτων στο σημείο που είναι τοποθετημένες.
- 6) Όχι διαβίβαση δεδομένων σε τρίτους πλην Τροχαίας.
- 7) Καταστροφή δεδομένων μετά από επτά ημέρες.

- 8) Σήμανση προς γνώση των πολιτών ότι εισέρχονται σε χώρο βιντεοσκόπησης.

Επίσης, αποφασίζεται η αφαίρεση 32 παράνομων κατά την κρίση της ΑΠΔΠΧ καμερών που η απόφαση εξατομικεύει και υποδεικνύει. Ενώ επιτάσσεται ο υπεύθυνος επεξεργασίας (Δ/νση Τροχαίας) να υποβάλει στην ΑΠΔΠΧ προς έγκριση την τελική θέση του συστήματος επεξεργασίας, την τελική του διαμόρφωση και κώδικα δεοντολογίας σχετικά με την προστασία των δεδομένων που λαμβάνονται.

Απρίλιος 2005 : Αποδεικνύεται από δημοσίευμα στα «ΝΕΑ» ότι οι κάμερες παρακολουθούν και διαδηλώσεις με αφορμή το αντιπολεμικό συλλαλητήριο στο Σύνταγμα. Επονται και άλλα παραδείγματα (π.χ. συγκέντρωση εργαζομένων ΣΕΞ ΦΟΡΜ κλπ).

24.5.2005 : Λήξη ισχύος απόφασης 64/2004 ΑΠΔΠΧ. Έγγραφο Υ.Δ.Τ. 62/24.5.2005 στην ΑΠΔΠΧ, με το οποίο ζητείται η παράταση και επέκταση των σκοπών επεξεργασίας του συστήματος παρακολούθησης.

7.6.2005 : Συνεδρίαση Κυβερνητικής Επιτροπής - πρόταση για νομοσχέδιο θέσπισης «ΘΕΠΕΚ». Αίτηση πολιτών του Πειραιά στην ΑΠΔΠΧ για απαγόρευση λειτουργίας 150 και 42 καμερών του ΥΕΝ στο λιμάνι της Ζέας.

6.7.2005 : Ετήσια έκθεση ΑΠΔΠΧ και συνέντευξη τύπου του προέδρου της.

Βασικές επισημάνσεις της :

- 1) Κίνδυνος σοβαρής προσβολής της προσωπικότητας από τη λειτουργία τους.
- 2) Διπλασιασμός προσφυγών το 2004 στην ΑΠΔΠΧ σε σχέση με το 2003.
- 3) Ανεπάρκεια ελεγκτικού μηχανισμού Αρχής (14 ελεγκτές για χιλιάδες κάμερες)
- 4) Σημαντικός αριθμός προσφυγών για κάμερες σε χώρους εργασίας, τράπεζες, ιδιωτικούς χώρους κλπ.

Σχόλιο : Η τελευταία επισήμανση είναι ιδιαίτερα σημαντική. Πρέπει όμως να ληφθεί υπόψη ποιά είναι η συνολικά συμπεριφορά τόσο της ΑΠΔΠΧ, όσο και των δικαστηρίων **και τελικά η ευθύνη τους για τη νομιμοποίηση** των συσκευών παρακολούθησης σε ιδιωτικούς χώρους» και ιδίως σε χώρους εργασίας.

Αναφέρεται ενδεικτικά η απόφαση **874/2004 Α.Π.**, με την οποία κρίθηκε νόμιμη και επιτρεπτή η χρήση αποδεικτικού υλικού από την τοποθέτηση κλειστού κυκλώματος τηλεόρασης από εργοδότη σε χώρους εργασίας για την παρακολούθηση της απόδοσης και συμπεριφοράς των εργαζομένων (στην προκείμενη υπόθεση σε εμπορικό κατάστημα).

7.7.2005 : Γεγονότα Λονδίνου.

10.7.2005 : Δημοσίευση απόφασης **2765/2005** Μον. Πρωτ. Πατρών (ασφαλιστικά μέτρα) που απαγόρευσε τη χρήση 15 καμερών σε δρόμους στην Πάτρα.

Από το σκεπτικό της απόφασης προκύπτει ότι η τοποθέτησή τους δεν είχε γίνει ούτε στο αρχικό στάδιο μετά από έγκριση της ΑΠΔΧΠ, αφού οι αποφάσεις της τελευταίας αφορούσαν μόνο την πόλη της Αθήνας.

27.7.2005 : Δημοσίευση απόφασης του Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου Γερμανίας που απαγορεύει τη γενική προληπτική αστυνομική παρακολούθηση τηλεφωνικών συνδιαλέξεων στην Καρλσρούη, χωρίς επώνυμη προηγούμενη καταγγελία.

2.8.2005 : Δημοσίευση απόφασης 58/2005 ΑΠΔΠΧ επί του αιτήματος Υ.Δ.Τ. : Εμμένει στην προηγούμενη απόφασή της (63/2004), απορρίπτει το αίτημα του Υ.Δ.Τ. για επέκταση των σκοπών λειτουργίας του κλειστού συστήματος παρακολούθησης και παρατείνει μέχρι 24.5.2006 με τους όρους της.

Από το περιεχόμενό της προκύπτει ότι η διοίκηση δεν συμμορφώθηκε στην απόφαση απομάκρυνσης των 32 παράνομα τοποθετημένων καμερών που είχαν υποδειχθεί με την απόφαση 63/2004, ούτε με την υποβολή των κωδικών και συστημάτων, αφού και η νέα απόφαση επαναλαμβάνει το κείμενο της παλιάς και την ίδια εντολή.

Ενώ είναι πασίγνωστο ότι οι εγκατεστημένες κάμερες και μικρόφωνα, ιδιαίτερα ανθεκτικά στις καιρικές συνθήκες, διαθέτουν και δυνατότητα αλλαγής οπτικής γωνίας και εστιασμού, ακόμη και να «ζουμάρουν» σε απόσταση δύο χιλιομέτρων, σύμφωνα με τις εντολές του χειριστή. Μοιάζουν σαν «Ένας φρουρός που περπατά σε σταθερή διαδρομή». απόφασης (βλ. **2765/2005** Μον. Πρωτ. Πατρών).

20.8.2005 : Εμπλοκή στην πληρωμή της προμηθεύτριας του C - 41 εταιρίας SAIC από το **Ελεγκτικό Συνέδριο** - έγερση ζητήματος ακυρότητας της σύμβασης λόγω έλλειψης έγκρισης.

23.8.2005 : Δημοσίευση σκεπτικού απόφασης **58/2005** ΑΠΔΠΧ. Αξιόλογη η αναφορά στα αποτελέσματα έρευνας του βρετανικού Υπ. Εσωτερικών (Φεβρουάριος 2005) ότι οι κάμερες δεν μείωσαν την εγκληματικότητα.

25.8.2005 : Συζήτηση στη Βουλή για το ΚΕΜΕΑ. Παραδοχή του Υ.Δ.Τ. κ. Βουλγαράκη ότι γίνονται παρακολουθήσεις τηλεφωνημάτων στην Ελλάδα.

12.9.2005 : Ανακοινώνεται από τον ΟΑΣΑ η αναστολή διαδικασίας επίδοσης κλήσεων για πρόστιμα σε παραβάτες λεωφορειολωρίδων που διαπίστωσαν κάμερες, εν όψει του θέματος νομιμότητάς τους.

□ □

20.9.2005 : Ανακοίνωση Υ.Δ.Τ. ότι προσφεύγει στο Σ.τ.Ε. κατά της 58/2005 ΑΠΔΠΧ με πέντε σημαντικά επιχειρήματα, όπως αυτά καταγράφονται στον ημερήσιο τύπο :

- 1) Χρειάζονται και σε διαδηλώσεις, εκδηλώσεις και συναθροίσεις.

Σχόλιο : Η ομολογία είναι τόσο αποπλιστική, ώστε κάθε σχόλιο περιττεύει.

- 2) Μπορούν να εξιχνιάσουν εγκλήματα.

Σχόλιο : Το μόνο σοβαρό επιχείρημα. Το Υ.Δ.Τ. οφείλει να παρουσιάσει τις στατιστικές του σύμφωνα με τις οποίες τα εγκλήματα γίνονται συχνά εν μέσω οδών (π.χ. ανθρωποκτονία στην οδό Πανεπιστημίου, όπως ο κ. Υπουργός κατά κόρον έχει φέρει ως παράδειγμα).

Διαφορετικά και αν από τις στατιστικές προκύπτει ότι κατά κανόνα τα εγκλήματα λαμβάνουν χώρα σε ιδιωτικούς χώρους, το Υ.Δ.Τ. πρέπει να τοποθετήσει κάμερες πρωτίστως σε αυτούς. Και επειδή προδήλως κίνδυνος διάπραξης εγκλημάτων συντρέχει εκεί που βρίσκονται όπλα, θα προτείναμε ενδεικτικά στον κ. Υπουργό τους χώρους κατοικίας των νομίμως ακόμη και εκτός υπηρεσίας οπλοφορούντων αστυνομικών, αρκετοί εκ των οποίων συνηθίζουν να επιλύουν τις ιδιωτικές τους διαφορές με τα υπηρεσιακά τους περιστροφά.

- 3) Έχουν ήδη κοστίσει πολύ στην οικονομία της χώρας.

Σχόλιο : Όταν όμως αποκτήθηκαν τα συστήματα παρακολούθησης, οι πάντες υπόσχονταν ότι αφορούν αποκλειστικά την περίοδο τέλεσης των Ολυμπιακών Αγώνων, οι οποίοι επίσης προπαγανδίζονταν ως διοργάνωση που θα απέφερε πλούτο στην «εθνική οικονομία» και όχι την υπερχρέωση του προϋπολογισμού.

- 4) Υπάρχουν και σε ιδιωτικούς χώρους, τράπεζες, super - markets κλπ. χωρίς αντίδραση :

Σχόλιο : Το κράτος, αντί να προστατεύει με τους θεσμούς του τους πολίτες από την ιδιωτική αυθαιρεσία, την χρησιμοποιεί ως λοκομοτίβα για τη νομιμοποίηση της δικής του αυθαιρεσίας.

- 5) Μπορούν να αποτρέψουν εγκλήματα :

Σχόλιο : Τι εννοεί το Υ.Δ.Τ. Ότι π.χ. ο διακινητής πρέζας θα κάνει τη δουλειά του λίγο πιο πέρα ή έστω και σε άλλη περιοχή Εξάλλου και αυτή ακόμη η δραστηριότητα γίνεται κατά κόρον σε περιοχές εντατικής και προκλητικής - με παρατεταμένα αυτόματα - αστυνόμευσης, η οποία δεν φαίνεται να πολυασχολείται με το θέμα.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΜΕΡΩΝ (κατά μια εκδοχή)

- 1229 για Ολυμπιάδα (850 στην αποθήκη της ΕΛΑΣ στην Αμυγδαλέζα)
- 625 φυλάσσουν ολυμπιακές εγκαταστάσεις
- 202 ΥΠΕΧΩΔΕ - κυκλοφορία
- 293 εριστές

•-□ Στους παραπάνω αριθμούς δεν περιλαμβάνονται οι κάμερες που έχουν τοποθετηθεί στα αεροδρόμια, από ΟΑΣΑ σε λεωφορειοδρόμους, από□ το Υ.Ε.Ν. σε λιμάνια και από□ ιδιώτες οπουδήποτε.

.....

Η τοποθέτηση και λειτουργία του κλειστού□ συστήματος παρακολούθησης θέτει σε σοβαρή αμφισβήτηση θεμελιώδεις συνταγματικές διατάξεις που κατοχυρώνουν ατομικές ελευθερίες όπως (ενδεικτικά) :

- Η προστασία της ανθρώπινης ζωής και αξιοπρέπειας (άρθρο 2 Σ),
- Η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας η συμμετοχή στην κοινωνική και πολιτική ζωή της χώρας και οι ατομικές ελευθερίες□ (άρθρο 5),
- Το άσυλο της κατοικίας και της ιδιωτικής ζωής (άρθρο 9Σ και άρθρο 8 ΕΣΔΑ)
- Η προστασία του πολίτη από τη συλλογή και επεξεργασία□ δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 9^Α)
- Η υποχρέωση του κράτους να εγγυάται την εξασφάλιση των ανθρωπίνων και των κοινωνικών δικαιωμάτων του ανθρώπου (άρθρο 25).
- Η ελευθερία των συναθροίσεων (άρθρο 11).

Μπαίνουμε σε μία κατάσταση έκτακτης ανάγκης, γιατί τέτοια αποτελεί η αναστολή θεμελιωδών ελευθεριών και δικαιωμάτων, χωρίς σχεδόν να τηρηθούν οι διατυπώσεις τις οποίες το ίδιο το Σύνταγμα άρθρο 48 ορίζει.

Η Ολυμπιάδα τελείωσε αλλά οι κάμερες μένουν. Και δεν μένουν μόνο στους δρόμους της Αθήνας. Μένουν σε χώρους εργασίας, στα γήπεδα, σε διάφορους δημόσιους χώρους και νομιμοποιείται το ηλεκτρονικό φακέλλωμα και κυρίως εθίζεται η κοινή γνώμη στην ανοχή των παραβιάσεων των δικαιωμάτων της.

□□□□ Μια ανοχή που ξεκινάει από τις κάμερες και τη παρακολούθηση της ιδιωτικής ζωής που φυσικά δεν μπορεί να περιέχει παρά και την παρακολούθηση και καταγραφή και δημοσίων δραστηριοτήτων, πλήττοντας έμμεσα το δικαίωμα της ελευθερίας της πολιτικής δραστηριότητας αφού το μάτι του Μεγάλου Αδελφού βρίσκεται πάνω από τα πάντα, και καταλήγοντας στις εργασιακές σχέσεις, οι οποίες για άλλη μία φορά γνώρισαν ένα αφάνταστο ξεχείλωμα προς εξυπηρέτηση του μεγάλου στόχου της ολοκλήρωσης των έργων εν όψει της Ολυμπιάδας, με το γνωστό υπέρογκο άλλωστε τίμημα από εργατικά ατυχήματα τους 13 νεκρούς και δεκάδες τραυματίες των Ολυμπιακών έργων.

Παράλληλα **επιχειρείται η νομιμοποίηση της «κρυφής κάμερας»**, της αθέμιτης και χωρίς συναίνεση του υποκειμένου βιντεοσκόπησης, ηχογράφησης, καταγραφής συνομιλιών στο όνομα της δήθεν ελευθερίας της δημοσιογραφικής έρευνας. Η χρήση των προϊόντων της υποκλοπής τους

αξιοποιείται ιδιαίτερα προσοδοφόρα στο τηλεοπτικό χρηματιστήριο, που έχει τελευταία την τάση να υποκαθιστά αλαζονικά τις θεσμοθετημένες εξουσίες καταπατώντας κάθε έννοια δημοσιογραφικής δεοντολογίας, και επιδιώκει να μεταβάλει προς όφελος των ιδιοκτητών Μ.Μ.Ε. τον συσχετισμό της εξουσίας, καθιστώντας «δημόσιο όφελος» χάριν του οποίου δήθεν κόπτεται και επιζητά την ανοχή των παραβιάσεων, τα ταξικά του συμφέροντα.

Ανοχή απαραίτητη για το διεθνή «αντιτρομοκρατικό» σχεδιασμό, στον οποίο η Ελλάδα μετέχει ψυχή τε και σώματι, με άπειρα δείγματα γραφής της σε διεθνές και εσωτερικό επίπεδο τα τελευταία χρόνια: Τρομονόμοι, Σύμβαση έκδοσης Ευρωπαϊκής Ένωσης - ΗΠΑ, αποδοχή του νέου δόγματος NATO, ανοχή του ψεύδους που οδήγησε στο πόλεμο του ΙΡΑΚ, Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης (πάρθηκε ήδη η πρώτη απόφαση έκδοσης ημεδαπού πολίτη στη Γερμανία), έκτακτη νομοθεσία, ευρωσύνταγμα κ.α.

Ενώ ακολουθούν άμεσα σωρεία μέτρων για το **ηλεκτρονικό φακέλωμα**, την άρση της προστασίας του απορρήτου των επικοινωνιών, την παρακολούθηση τηλεφωνικών συνδιαλέξεων, ψηφιακής και ηλεκτρονικής επικοινωνίας, τα βιομετρικά διαβατήρια, κλπ.

Για άλλη μία φορά θα επισημάνω ότι η διεθνοποίηση του δικαίου στα πλαίσια των σημερινών κρατικών ενώσεων και οργανισμών όχι μόνο δεν συμβάλει στην εξάπλωση του νομικού πολιτισμού όπως υπόσχονταν οι ιθύνουσες τάξεις των χωρών αυτών, αλλά αντίθετα το δίκαιο διεθνοποιείται προκειμένου όχι να διευρυνθεί κάθε θετικό κεκτημένο δικαιωμάτων και ελευθεριών από την μία χώρα στην άλλη, αλλά για να περιοριστεί και να αποικοδομηθεί το κάθε εσωτερικό σύστημα νομικού πολιτισμού, να ανατραπούν οι δημοκρατικές κατακτήσεις και τελικά να υπάρξει ενοποίηση του ουσιαστικού και δικονομικού ποινικού δικαίου στο χαμηλότερο δυνατό επίπεδο της έλλειψης σεβασμού στοιχειωδών δικαιωμάτων. Το άλλοθι της τρομοκρατίας έτσι και αλλιώς είναι αρκετά ισχυρό, όσο μπορεί να κυριαρχεί ιδεολογικά και πολιτικά, για να νομιμοποιεί στη συνείδηση των μαζών αυτή την αποικοδόμηση.

Ο Δ.Σ.Α. στα πλαίσια του θεσμικού του ρόλου (άρθρο 199 κώδικα δικηγόρων) οφείλει να αντισταθεί.